

φούρια (=τράφους, απόκρημνα μέρη) Γήλοφ. Συνών. βλ. εἰς λ. γιδόστρατα.

γιδοελιά ἡ, Κεφαλλ. (Κουβαλαῖτ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδα ἢ γίδι καὶ ἐλιά.

Ποικιλία ἐλαίας τῆς ὁποίας οἱ καρποὶ ἔχουν τὸ σχῆμα τῆς αἰγείου κόπρου. Συνών. δαφνοελιά, τραγοελιά.

γιδόξευλα ἡ, Δ. Λουκόπ., Ποιμεν. Ρούμελ., 81—Λεξ. Βλαστ. 288 γ'δόξιβλα Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδα ἢ γίδι καὶ ζεύλα.

Εἶδος ζεύγλης ἡ ὁποία χρησιμεύει διὰ τὴν ἀνάρτησιν τοῦ κωδωνίσκου ἀπὸ τοῦ λαίμου τῶν αἰγῶν ἐνθ' ἄν. Συνών. γιδόκουλούρα, γιδόστέφανο.

γιδοκακαράντζα ἡ, Ἡπ. (Ἰωάνν. κ.ά.) Πελοπ. (Ἀρκαδ. Βερεστ. Μαργέλ. Μεσσην. Μηλιώτ. κ.ά.) γιδουκακαράντζα Θεσσ. (Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) γ'δουκακαράντζα Εὐβ. (Ἀκρ. Ψαχν. κ.ά.) Ἡπ. Στερελλ. (Αἰτωλ. κ.ά.) Μακεδ. (Δεσκάτ. Καρπερ. Κατάκαλ. Τρικοκκ. Τριφύλλ. κ.ά.) γιδοκακαράτζα Πελοπ. (Ἀρκαδ. Γαργαλ. Γορτυν. Σιλίμν. κ.ά.) γιδουγαγαράτζα Θεσσ. (Κρυόβρ. Συκαμν. κ.ά.) γιδοκακαρέτζα Πελοπ. (Δάρα Ἀρκαδ. Κερπιν. Κλειτορ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδα ἢ γίδι καὶ κακαράντζα, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ οἱ τύπ. κακαράτζα καὶ κακαρέτζα.

Κόπρος αἰγὸς ἐνθ' ἄν.: Οἱ γιδουγαγαράτζις εἶναι καλὲς γιὰ τοῦ χουράφ' Κρυόβρ. Τὸ χωράφι μου γιόμισε γιδουκακαράτζες 'πὸ τὰ γίδια ποὺ τὸ βοσκίσανε μετὰ τὸ θέρο Γαργαλ. || Παροιμ.

Χορεύ' ἡ λάσπη κ' ἡ κοπριά κ' ἡ γιδουκακαρέτζα (ἀπὸ σκωπτικὸν δίστιχον ἐπὶ ἀσημάτων τῶν κατωτέρων κοινωνικῆς τάξεως ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι μιμοῦνται ὁμαδικῶς καὶ ἐπιδεικτικῶς τὰς πράξεις τῶν κοινωνικῶς ἀνωτέρων) Πελοπ. (Κλειτορ.) Πβ. προβατοκακαράντζα.

γιδοκαλύβα ἡ, ἐνιαχ. γιδοκάλυβα Ἡπ. (Δωδών.) Μακεδ. (Γήλοφ. Καστορ.) γ'δουκαλύβα Θεσσ. (Ἀγναντ. Κακοπλεύρ. Καλαμπάκ. Μαυρέλ. Ὁξύν. Σταγιᾶδ. Φωτειν. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδα ἢ γίδι καὶ καλύβα. Ὁ ἀναβιβασμὸς τοῦ τόνου κατ' ἀναλογ. πρὸς ἄλλα σύνθετα μετὰ τὴν λ. καλύβα, π.χ. δραγατοκάλυβα.

Μάνδρα αἰγῶν κτιστὴ διὰ λίθων κατὰ τοὺς τοίχους μετὰ σκεπὴν ἀχυρίνην ἢ ξυλίνην ἐνθ' ἄν.: Ἦ'δουκαλύβα εἶν' ἡ στρούγα 'π' τὰ γίδια (=τῶν γιδιῶν) Γήλοφ.

γιδουκαπετάνιος ὁ, Γ. Ἐπαχτίτ. εἰς Προπύλ. 1,254.

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδα ἢ γίδι καὶ καπετάνιος.

Γιδόβοσκος, τὸ ὅπ. βλ.: Τὸν ἴδιο τὸ γιδουκαπετάνιο μετὰ τὸ σκύλλο του τοὺς κάμαν 'ν' ἀλαφιαστοῦν καὶ νὰ τὰ χάσουν.

γιδουκασίδα ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδα ἢ γίδι καὶ κασσίδα.

Εἶδος ἀλωπεκίας ἡ ὁποία προσβάλλει τὸ τρίχωμα τῶν αἰγῶν. Συνών. γιδόψωρα.

γιδουκαταλυτής ὁ, Κεφαλλ. (Ληξούρ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδα ἢ γίδι καὶ καταλυτής.

Ὁ καταλύων, ὁ τρώγων πολλὰς αἰγας, σκωπτικῶς: Ἄσμ. Οἱ παπᾶδες, οἱ ζευγᾶδες, | οἱ γιδουκαταλυτάδες.

γιδουκάτσικα τά, Πελοπ. (Βασαρ.) γ'δουκάτσ'κα Θεσσ. (Ἀγναντ. Κακοπλεύρ. Καλαμπάκ. Μαυρέλ. Ὁξύν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Καρπερ. Κατάκαλ. Τρικοκκ. Τριφύλλ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδα ἢ γίδι καὶ κατσίκι.

Αἰγες μετ' ἐριφίων ὁμοῦ ἐνθ' ἄν.: Τὰ 'χου τὰ γ'δουκάτσ'κα 'ς τοῦ γ'δουμάντρ' Γήλοφ. Πβ. ἀρνοκάτσικα.

γιδουκέρατο τό, ἐνιαχ. γ'δουκέρατον Θεσσ. (Ἀγναντ. Κακοπλεύρ. Καλαμπάκ. Μαυρέλ. Ὁξύν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Ἐλάτ. Καρπερ. Κατάκαλ. Τρικοκκ. Τριφύλλ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδα ἢ γίδι καὶ κέρατο.

Τὸ κέρας τῆς αἰγὸς ἐνθ' ἄν.: Βοῆκα καταῆ ἓνα γ'δουκέρατον Γήλοφ. Γιόμ'σι 'δῶ καταῆ γ'δουκέρατα αὐτόθι.

γιδουκέρατος ἐπίθ. ἐνιαχ. γιδουκέρατος Στερελλ. (Ἀστακ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ κέρατο.

Ἐπὶ προβάτων, ὁ ἔχων κέρατα ὡς τὰ τῶν αἰγῶν.

γιδουκέρης ἐπίθ. Κρήτ. Πελοπ. (Κλειτορ. κ.ά.) Θηλ. γιδουκέρη Κρήτ. Πελοπ. (Κλειτορ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. κ.ά.) Οὐδ. γιδουκέρη Κρητ. Πελοπ. (Κλειτορ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδα ἢ γίδι καὶ κέρης. Πβ. ἀβγοτθέρας, ἀγριμοκέρη, ἀνοιχτοκέρης, ἐφτακέρης, ζερβοκέρης, κουτσοκέρης, τραγοκέρης, τρικέρης.

Γιδουκέρητος, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.

γιδουκλέφτης ὁ, πολλαχ. γιδουκλέφτης Πελοπ. (Ἀρχ. Βασαρ. Οἰν. κ.ά.) γιδουκλέφτ'ς πολλαχ. βορ. ιδιωμ. γ'δουκλέφτ'ς ἐνιαχ. βορ. ιδιωμ. γιδουκλέφτας Πελοπ. (Βασαρ. Οἰν. κ.ά.) γιδουκλέφτας Πελοπ. (Ἀρκαδ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδα ἢ γίδι καὶ κλέφτης.

1) Ὁ κλέπτης αἰγῶν πολλαχ.: Ἀπὸ κακὸ θάνατο νὰ πάῃ ὁ γιδουκλέφτας (ἀρὰ) Οἰν. Ὡς πιστικὸς κ' ἐγὼ ἤμουν γιδουκλέφτης Χ. Χρηστοβασ., Διηγ. στάν, 184 Συνών. γιδολόγος 2, γιδουξεπετσοῦρης, γιδουσύρτης, γιδουφονιάς, γιδόχαρος, κατσίκοκλέφτης, κατσίκοσύρτης. Πβ. προβατοκλέφτης. 2) Μεταφ., ἄνθρωπος ἄξεστος καὶ ἀκοινώνητος Στερελλ. (Ἀρτοτ.): Αὐτός, βρὲ ἀδιοφέ, εἶναι γιδουκλέφτ'ς. Συνών. γιδουέρτης 1γ, γιδόκουρο 1β, γιδουξοῦρι 1β.

γιδουκλεψιά ἡ, Χ. Χρηστοβασ., Διηγ. στάνης, 184.

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδα ἢ γίδι καὶ κλεψιά.

Ἡ κλοπὴ αἰγῶν, τὸ ἔργον τοῦ γιδουκλέφτη: Ἡ τέχνη μας εἶναι ζυμωμένη μετὰ τὴν γιδουκλεψιά.

γιδόκλιτσα ἡ, ἐνιαχ. γιδάγκλιτσα Στερελλ. (Παρνασσ.) — Δ. Λουκόπ., Ποιμεν. Ρούμελ., 20.

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδα καὶ ἀγκλίτσα, διὰ τὸ ὅπ. βλ. κλίτσα.

Ἡ ράβδος τοῦ αἰγοβοσκοῦ. Συνών. γιδαγκούλα, γιδουμαγκούρα, γιδόρραβδος, στραβορράβδος, στραβορράβδι.

